

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1562 usque ad annum 1563

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011860X

§. 15. Vegliensis Episcopi oratio, an Sacrificium sit propitiatorium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66641](#)

Sæcul. XVI pellandum Sacrificium propitiatorium
A. C. 1562. sed duntaxat oblatio, hinc fuisus hujus
 Episcopi sermonem referre, operæ pretium erit.

§. XV.

Vegliensis Episcopi oratio; an Sacrificium sit propitiatorium?

Sarp. p. 539. **H**ic itaque sermonem suum ita expositus est: „Oblato Sacrificio propitiatorio, si ad expianda hominum delicta illud sufficiat, ulteriori oblatione non opus est, nisi forte ad gratiarum actionem ea conferre dicatur: illi enim, qui in cœna Sacrificium propitiatorium adstruunt, necessario fatentur coguntur, hoc, & non crucis sacrificio, nos esse redemptos, cui tamen & Scriptura sacra, & doctrina Christiana nostram tribuit redemptionem: nec tamen opponi potest, quod utrumque Sacrificium fuerit unum, ac idem, sed inchoatum in cœna, & perfectum in cruce; nam hoc pacto in alias difficultates nihilo minores incideretur; hæc enim quodammodo sibi invicem reputant, quod principium sacrificii sit sacrificium, cum tunc, si quis post initium factum desisteret, neque ultra pergeret, nemo esset dicturus, illum sacrificasse: præterea, si Christus Patri non fuisset obediens ad mortem usque crucis, sed in-

„in cœna tantum obtulisset, nemo asse- Secul. XVI.
„rere auderet, nos fuisse redemptos : A. C. 1562.
„quare ejusmodi oblatio, eoquod prin-
„cipium sit sacrificii, non sacrificium i-
„deo nuncupari valet: fateor equidem
„mihi haud quaquam propositum, ratio-
„nes istas tanquam ineluctabiles obsti-
„nate tueri, interim alia ex parte a Con-
„cilio ligari non possunt hominum men-
„tes, quin opinionem adoptent, tot,
„tamque validis rationibus firmatam.
„Insuper absque omni scrupulo Missam
„voco Sacrificium propitiatorium: sed
„nego hac ratione mihi satisfieri, ut Chri-
„stus quovis modo dicatur obtulisse,
„sed oblationem tantum præcepisse;
„nam si Synodus affirmet, Christum ob-
„tulisse, tunc, si Sacrificium illud dici-
„tur fuisse propitiatorium, incurreretur
„in absurdam opinionem superius me-
„moratam: si vero non asseritur propitia-
„torium, tunc non poterit inde conclu-
„di, Missam esse Sacrificium propitiato-
„rium, sed econtrario tenendum, quod
„tunc, si oblatio Christi in cœna propi-
„tiatoria non fuerit, Sacerdotis in Sa-
„crificio Missæ oblatio multo minus pro-
„pitiatoria sit: unde sequitur, quod mul-
„to tutius sit, asserere, Christum solum-
„modo imperasse Apostolis, ut offerrent
„in Missa propitiatorium Sacrificium.,

Cum

Sæcul. XVI. Cum autem Salmeron Jesuita huic
A.C. 1562. opinioni adversatus nil prætermitteret
 ut Episcopos ad suam sententiam per-
 traheret, hancque ob remi quandoque
 Hofii Legati, nonnunquam autem Ser-
 pandi auctoritatem obtenderet, indeque
 sibi maxinam captaret benevolentiam,
 hinc Vegliensis Episcopus carptim ad-
 versus hunc Theologum quædam profe-
 rebat, inquiens: „in emendationis ne-
 „gotio, ubi duntaxat de rebus huma-
 „nis agitur, suffragia captandi artes, a-
 „studia dissimulari possent, nullatenus
 „vero tolerari oportet ejusmodi follici-
 „tationes in rebus Religionem, fidem-
 „que concernentibus, cum aliunde id
 „peffimi exempli res esset.“

Huic quoque Vegliensis Episcopi sen-
 tentiæ suffragabatur Ægidius Fuscane-
 rijs Mutinensis Episcopus, qui hæc adde-
 bat: „Sacrificium Eucharisticum, quod
 „meras laudes, gratiarumque actionem
 „complectitur, suapte natura est nobis
 „liſſimum, cum sit holocaustum quod-
 „dam, quod totum ad adorationem Dei
 „refertur; quæcumque etiam guttula
 „Sanguinis Christi pro redimendis ho-
 „minibus sufficeret, sed justitia divina
 „imperavit, ut mors morte tolleretur, quem
 „admodum concinit Ecclesia: insuper
 „huic sententiæ non solum Oecume-
 „nius adſtipulatur, sed videtur mihi, a
 „me

„me posse jurejurando affirmari, quod S. cal. XVI.
A.C. 1562.
„pariter Divus Augustinus huic sen-
„tentiae adhæreat. „

Ceterum Andreas Mocenigus, quem Pallavicinus Nimosiensem Episcopum appellat, suam mentem his verbis promebat: „certum est, quod Sacrificium cœnæ, prout etiam cuncta reliqua Christi opera nobis deserviant ad propitiationem, & gratiam: ast a Christo honnisi per Crucem & Passionem suam nostrarum noxarum remissionem obtinamus, ibi enim victoria integra est reportata; quapropter si illo tempore, quod ultimæ Christi cœnæ cum Apostolis suis factæ, & mortis suæ sacrificio intercedit, aliquis ex Apostolis obiisset, nondum liberum in cœlo adiutum natus esset, cum illi necdum fuisse aperti. „ Eadem opinio tanquam certa habebatur a Didaco de Leon Augustiniano, Episcopo Conimbricensi.

§. XVI.

Tertia classis Patrum circa hanc quæstionem opinantium.

Insuper tertiae classis Prælati censebant, Pollau. cap. p. 20.
quod in doctrinæ decreto, Christum Dominum se quidem Patri in ultima Cœna obtulisse, assereretur, sed minime diceretur, quanam ratione id peractum fuerit; cum enim id in quæstione versatur,